

Posolstvo Svätého Otca Františka k 24. svetovému dňu chorých 2016

Dôverovať milosrdnému Ježišovi ako Mária: „Urobte všetko, čo vám povie!“ (Jn 2, 5)

Drahí bratia a sestry,

24. svetový deň chorých mi ponúka príležitosť, aby som sa zvlášť prihovoril vám, drahí chorí, a tým, ktorí sa o vás starajú.

Centrálne slávenie tohto dňa bude prebiehať vo Svätej zemi, preto navrhujem, aby sme sa tento rok zamýšľali nad evanjeliovým rozprávaním o svadbe v Káne (*Jn 2, 1 – 11*), kde Ježiš urobil na príhovor svojej Matky prvý zázrak. Zvolená téma – Dôverovať milosrdnému Ježišovi ako Mária: „Urobte všetko, čo vám povie!“ (*Jn 2, 5*) – veľmi dobre zapadá do rámca mimoriadneho Svätého roku milosrdenstva. Hlavná eucharistická slávnosť tohto svetového dňa sa bude konať 11. februára 2016, na spomienku Preblahoslavenej Panny Márie Lurdskej, práve v Nazarete, kde sa „Slovo stalo telom a prebývalo medzi nami“ (*Jn 1, 14*). V Nazarete Ježiš začal svoje spásne poslanie, pričom vztiahol na seba slová proroka Izaiáša, ako o tom píše evanjelista Lukáš: „*Duch Pána je nado mnou, lebo ma pomazal, aby som hlásal evanjelium chudobným. Poslal ma oznámiť zajatým, že budú prepustení, a slepým, že budú vidieť; utláčaných prepustiť na slobodu a ohlásiť Pánov milostivý rok*“ (*4, 18 – 19*).

Choroba, predovšetkým tá vážna, vždy spôsobuje v ľudskom živote krízu a vyvoláva otázky, ktoré idú do hĺbky. V prvom okamihu sa môže ozvať protest: prečo sa to stalo práve mne? Môžeme sa cítiť sklamaní, myslieť si, že všetko je stratené, že už nič nemá zmysel...

V týchto situáciách je viera v Boha vystavená na jednej strane skúške, no na druhej strane odhaľuje celý svoj pozitívny potenciál. Nie preto, že by vďaka viere zmizla choroba, bolesť či otázky, ktoré z nich vyplývajú; ale preto, že ponúka kľúč, pomocou ktorého môžeme odhaliť najhlbší zmysel toho, čo prežívame; kľúč, ktorý nám pomáha vidieť, ako sa choroba môže stať cestou k väčšej blízkosti s Ježišom, ktorý kráča po našom boku, nesúc kríž. A tento kľúč nám dáva Matka, Mária, ktorá túto cestu dobre pozná.

Na svadbe v Káne vystupuje Mária ako starostlivá žena, ktorá si všimne, že mladomanželia majú vážny problém: minulo sa im víno, symbol radostného slávenia. Keď to Mária zistí, v istom zmysle si tento problém osvojí a bez meškania diskkrétne koná. Neostáva len pozorovateľkou a už vôbec sa nezdržuje vyslovovaním nejakých kritických súdov, ale obracia sa na Ježiša a predkladá mu problém tak ako je: „*Nemajú vína*“ (Jn 2, 3). A keď ju Ježiš upozorní, že ešte nenastal čas, aby sa prejavil (porov. v. 4), povie sluhom: „*Urobte všetko, čo vám povie!*“ (v. 5). Vtedy Ježiš vykoná zázrak: veľké množstvo vody premení na víno, a to na víno, ktoré sa hneď ukáže ako najlepšie na celej slávnosti. Aké poučenie si môžeme vziať z tajomstva svadby v Káne s ohľadom na Svetový deň chorých?

Svadobná hostina v Káne je obrazom Cirkvi: v jej centre je milosrdný Ježiš, ktorý koná znamenie; okolo neho sú učeníci, prvé výhonky nového spoločenstva; a pri Ježišovi a jeho učeníkoch je Mária, predvídava a modliaca sa Matka. Mária má účasť na radosti bežných ľudí a prispieva k jej vzrastu; prihovára sa u svojho Syna v prospech mladomanželov i všetkých hostí. A Ježiš neodmieta prosbu svojej Matky. Koľká nádej sa pre nás v tejto udalosti ukrýva! Máme Matku, ktorá má bdely a dobrotivý pohľad ako jej Syn; a tiež materské srdce naplnené milosrdenstvom ako on; ruky, ktoré chcú pomáhať tak, ako Ježišove ruky, ktoré lámali chlieb pre hladných, dotýkali sa chorých a uzdravovali ich. To nás naplní dôverou a otvára nás Kristovej milosti a milosrdenstvu. Na Máriin príhovor môžeme okúsiť útechu, za akú apoštol Pavol zvelebuje Boha: „*Nech je zvelebený Boh a Otec nášho Pána Ježiša Krista, Otec milosrdenstva a Boh všetkej útechy! On nás potešuje v každom našom súžení, aby sme mohli aj my potešovať tých, čo sú v akomkoľvek súžení, tou útechou, ktorou Boh potešuje nás. Lebo ako sa v nás rozmnožujú Kristove utrpenia, tak sa skrze Krista rozhojňuje aj naša útecha*“ (2 Kor 1, 3 – 5). Mária je „*Matkou útechy*“, ktorá utešuje svoje deti.

V Káne sa prejavili charakteristické znaky Ježiša a jeho poslania: On je tým, kto pomáha ľuďom v ťažkostiach a v núdzi. A počas svojej mesiášskej služby skutočne mnohých uzdravuje z chorôb a utrpenia, vyslobodzuje od zlých duchov, slepým daruje zrak, chromým vracia schopnosť chodiť, malomocným navracia zdravie a dôstojnosť, kriesi mŕtvych, chudobným ohlasuje radostnú zvesť (porov. Lk 7, 21 – 22). Máriina prosba na svadobnej hostine, ktorú jej materskému srdcu vnukol Duch Svätý, teda umožní nielen to, aby sa prejavila Ježišova mesiášska moc, ale aj

jeho milosrdenstvo.

V Máriinej starostlivosti sa odzrkadľuje Božia nežná starostlivosť. A tá istá nežnosť sa prejavuje v živote mnohých ľudí, ktorí sa nachádzajú po boku chorých a dokážu pochopiť ich potreby, aj tie najťažšie postrehnuteľné, pretože sa dívajú očami plnými lásky. Koľko ráz mama pri posteli chorého dieťaťa, alebo dieťa, ktoré sa stará o starého rodiča, alebo vnuk, ktorý je po boku starého otca či mamy, zveruje svoju prosbu o pomoc do rúk Panny Márie! Pre našich drahých, ktorí trpia v dôsledku choroby, prosíme v prvom rade o zdravie; sám Ježiš zjavoval prítomnosť Božieho kráľovstva prostredníctvom uzdravení: „*Chod'te a oznámte Jánovi, čo počujete a čo vidíte: Slepí vidia, chromí chodia, malomocní sú čistí, hluchí počujú, mŕtvi vstávajú a chudobným sa hlása evanjelium*“ (Mt 11, 4 – 5). No láska oduševnená vierou nás vedie k tomu, aby sme pre nich prosili aj o niečo viac než len o fyzické zdravie: vyprosujeme pre nich pokoj a životný optimizmus, ktoré vychádzajú zo srdca a sú ovocím Ducha Svätého, Božím darom, ktorý Otec nikdy neodoprie tým, čo oň s dôverou prosia.

Na scéne v Káne vystupujú okrem Ježiša a jeho Matky ešte tí, ktorí sú nazvaní „obsluhujúcimi“ a od Márie dostanú takéto usmernenie: „*Urobte všetko, čo vám povie!*“ (Jn 2, 5). Zázrak, prirodzene, vykoná Kristus, no predsa chce na jeho uskutočnenie využiť ľudskú pomoc. Mohol rovno premeniť víno v nádobách, no chcel sa spoľahnúť na spoluprácu ľudí, a preto požiadal obsluhujúcich, aby nádoby naplnili vodou. Aké je len pre Boha cenné a milé, keď obsluhujeme druhých! To nás viac ako čokoľvek iné robí podobnými Ježišovi, ktorý „*neprišiel, aby sa dal obsluhovať, ale aby slúžil*“ (Mk 10, 45). Tieto anonymné osoby z evanjelia nás mnohému učia. Nielenže poslúchajú, ale poslúchajú veľkoryso: naplnia nádoby až po okraj (porov. Jn 2, 7). Dôverujú Matke a ihneď dobre urobia to, čo od nich žiada; bez šomrania a vypočítavosti.

Na tento Svetový deň chorých chceme prosiť milosrdného Ježiša, aby nám všetkým dal na príhovor jeho i našej Matky Márie ochotu slúžiť núdzným a konkrétne našim chorým bratom a sestram. Niekedy môže byť táto služba únavná, ťažká, no buďme si istí, že Pán nikdy nezabudne premeniť naše ľudské úsilie na niečo božské. Aj my môžeme byť rukami, ramenami, srdcami, ktoré pomáhajú Bohu konať jeho často skryté zázraky. Aj my, zdraví alebo chorí, môžeme ponúknuť naše námahy a utrpenia ako vodu, ktorá naplnila nádoby na svadbe v Káne a bola premenená na najlepšie víno. Či už diskretnou pomocou trpiacemu alebo znášaním choroby si

berieme na pleciah každodenný kríž a nasledujeme svojho Učiteľa (porov. *Lk 9, 23*). A hoci stretnutie s utrpením ostane vždy pre nás tajomstvom, Ježiš nám pomáha objaviť jeho zmysel.

Ak budeme vždy počúvať hlas tej, ktorá nám hovorí – „urobte všetko, čo vám povie“, Ježiš každým premení vodu nášho života na vytúžené víno. Nech nám tento Svetový deň chorých, ktorý si slávnostne pripomíname vo Svätej zemi, pomôže uskutočniť želanie, ktoré som vyslovil v bule na vyhlásenie mimoriadneho svätého roku: „Nech tento Svätý rok milosrdenstva podporí stretnutie s týmito náboženstvami [židovstvom a islamom] i s ďalšími úctyhodnými náboženskými tradíciami; nech nás viac otvorí pre dialóg, aby sme sa lepšie poznali a chápali; nech odstráni každú formu uzavretosti a pohrdania a tiež každú formu násilia a diskriminácie“ (*Misericordiae vultus, 23*). Každá nemocnica alebo liečebňa môže byť viditeľným znakom a miestom, ktoré podporuje kultúru stretnutia a pokoja, kde skúsenosť choroby a utrpenia, ako aj odborná a bratská pomoc prispievajú prekonávať všetky obmedzenia a rozdelenia.

Príkladom nám môžu byť dve sestry, ktoré boli v máji svätorečené: svätá Mária Alfonsina Danila Ghattasová a svätá Mária od ukrižovaného Ježiša (Miriam Baouardyová), obe dcéry Svätej zeme. Prvá bola svedkyňou vľúdnosti a jednoty, čím vydala jasné svedectvo o tom, aké je dôležité byť zodpovední jedni za druhých, slúžiť jedni druhým. Druhá, pokorná a neučená žena, bola poslušná vnuknutiam Ducha Svätého a tak sa stala nástrojom stretnutia s moslimským svetom.

Všetkým, ktorí sú v službe chorým a trpiacim, želám, aby ich oduševňoval duch Márie, Matky milosrdenstva. „Jej nežný pohľad nech nás v tomto svätom roku sprevádza, aby sme všetci mohli znovuobjaviť radosť z Božej nehy“ (*Misericordiae vultus, 24*) a dovolili jej prebývať v našich srdciach a prejaviť sa v našich gestách. Zverme naše úzkosti a trápenia, spoločne s našimi radosťami a útechami príhovoru Panny a poprosme ju v modlitbe, aby k nám zvlášť vo chvíľach nášho žiaľu obrátila svoje milosrdné oči a aby nás urobila hodnými kontemplovať dnes i naveky tvár milosrdenstva svojho Syna Ježiša.

Túto prosbu za vás všetkých sprevádzam svojím apoštolským požehnaním.

Vo Vatikáne 15. septembra 2015, na slávnosť Sedembolestnej Panny Márie

František

Podklad do tiráže:

Z talianskeho originálu *Messaggio del Santo Padre Francesco per la XXIV Giornata Mondiale del Malato 2016. Affidarsi a Gesù misericordioso come Maria: “Qualsiasi cosa vi dica, fatela”* (Gv 2, 5) preložila Mária Spišiaková